

Nr 193.

Av herr **Kaijser**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag med vissa ändrade bestämmelser mot oskälighyresstegring m. m.

Under de gångna krigsåren hava en mängd lagar och förordningar tillkommit med anledning av de säregna förhållanden, som uppstått genom kriget. Om många av dessa torde kunna ifrågasättas, huruvida de varit till nytta eller till skada. Saken är ju den, att förhållandena ofta varit sådana, att det, som varit till fördel för en del samhällsmedlemmar, varit till nackdel för andra, och man kan då tvista om, huruvida fördelarna på den ena sidan varit större än nackdelarna på den andra. Detta gäller särskilt lagen mot oskälighyresstegring. Att hyresgästerna funnit denna lag vara till stor fördel, därigenom att de sluppit väsentliga hyresstegringar, är ju uppenbart, liksom det är klart, att hyresvärdarne, som sett den allmänna prisnivån höjas med cirka 150 %, men själva ej fått höja hyrorna mer än 15 %, varit högeligen missnöjda, och som hyresgästernas antal är större än hyresvärdarnas, har belåtenheten syntts vara större än missbelåtenheten. Nu börjar emellertid stor missbelåtenhet även höras bland hyresgästerna, inte över för höga hyror, utan över brist på bostäder. Mången skulle gärna vilja betala hög hyra, om han bara kunde få en bostad, men sådan finnes ofta nog ej att få. Nu säger man, att detta beror inte på lagen mot oskälighyresstegring, utan på de dyra byggnadskostnaderna, ty bostäder i nya hus falla ej under denna lag. Detta är visserligen sant, men då riksdagen år efter år antager en lag mot hyresstegring, har uppstått ett osäkerhetstillstånd, som gör, att ingen eller åtminstone endast få våga bygga nya hus, och kommer riksdagen även i år, då kriget är slut, att förlänga denna lags giltighetstid ytterligare, ja då blir ovissheten ändå större, ty vad hindrar statsmakterna att nästa gång även inrymma nya hus under lagen. Ju längre lagen mot oskälighyresstegring kommer att bliva bestående, ju större blir skillnaden mellan behovet av bo-

städer och förefintliga sådana. Det synes mig av denna anledning vara synnerligen viktigt, att lagen mot oskäligen hyresstegring ej vidare förnyas.

På grund av vad jag sålunda yttrat, får jag därför föreslå,

att riksdagen behagade avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 345 med förslag till lag med vissa ändrade bestämmelser mot oskäligen hyresstegring m. m.

Stockholm den 31 mars 1919.

*Fritz Kaijser.*